

cum servis famulabusve decori status sui noceat — aut ipse tentetur, — vel susurribus et malevolis ansam praebeat columniandi. — De caetero — in tota domo sit ordo et mundities

Beneficiati imprimis curam habeant, ne redditus beneficii damnum capiant, — temporalia enim sunt adjuncta spiritualium, nam si Cnratus sufficiente sustentatione destituitur, de illa sollicitus tentetur negligere curam animarum. In oeconomia duo sunt extrema vitanda, ne scilicet parochus, lanam magis ovibus diligendo, tantum terrena sapiat et vilis fiat invigilator laborantium (karbownik) — neve officia boni patris-familias negligat et ideo sese defraudari sinat, proinde ob insufficientiam emolumentorum debita in dedecus status sui faciat, quibus exsolvendis impar esset. Sicut triste est, si sacerdos insoluta debita¹⁾ moriens relinquit; imo, si pauperes, qui illi fors suos obolos concrediderunt, prodigalitate ejus defraudantur: ita etiam mammon congregatum, de quo mala²⁾ praesertim aut nulla fit dispositio testamentalis et nonnisi processibus judicialibus ansa datur, testimonium est vilitatis defuncti—ne dicam, mercenarii.

Haec de privato sacerdotis peculio dicta sunt; — quod attinet **fundum instructum** et **inventarialem** beneficii, de hoc scimus, nos juramento penes canonicam institutionem obstrictos esse, illum illaesum salvumque administrare. — In **administratione temporalium beneficii et fruitione dotis** reddituumq. ejus memor sit parochus, „beneficium datum ipsi esse propter officium:“ orationis, recitationis Breviarii, persolutionis missae sacrificii, administrationis Sacramentorum, praedicationis, catechisationis &c. et dein superflua, i. e. praeter sustentationem domus suae decentem remanentia, sint **haereditas pauperum**, convertenda ergo non ad ditandos fors indignos, sed ad sublevandam inopiam, pro ornamento ecclesiae, pro educatione cleri junioris, pro augenda devotione, in suffragium animarum, pro Xenodochio, pro scholis localibus, pro emolumento publico parochiae inserviant. Propinquorum nonnisi tunc respectus est habendus, quodsi pauperes sint, — vel si sacerdos ex alio adhuc titulo ipsorum est debitor. —

Quodsi conversatione **orali** sacerdos a vulgo sese discernat, eo magis id **epistolari** oportet. „Littera scripta manet;“ — caveat ergo permanens dare scandalum forsque derivationem suae personae causare aut correspondentias cum mulierculis alere, quae facile in affectus ipsi indecentes degenerare possunt. — Et contrario correspondentia cum experto sacerdote cuique. — praecipue juniore — commendanda, hac enim invenit solatium hora tristi et consilium tempore opportuno. „Cantu dignoscitur ales“ — et qui non dignoscitur ex se, dignoscitur ex sociis, conversatione sua personali aut ope scripturae. —

Uti **vivendo** sacerdos praecedere debet Christifidelibus, ita etiam **moriendo**; proinde in spiritu sponsae Christi, ecclesiae, de substantia sua mature disponat, — disponat

1) sine libro debitorum, aut libello *exsoluti* famulitii, quorum ex defectu dubia, praetensiones et amaræ saepe enascuntur querimoniae, Famulitium *omni* mense exsolvatur oportet.

2) **Mala** censetur esse dispositio pro indignis, pro exteris; dein non **testamentalis**, non cum uno aut pluribus haereditibus generalibus; sed **codicillaris**, absque uno aut haereditibus ejusmodi, verum unice cum **legatariis**, quae posterior dispositio, ut saepius jam injecimus mentionem, instantiis pertractationis laborem causat multiplicem simulque legatarios a capessendis legatis ad plures ablegat annos.